

PETROZSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELNIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Egy negyedévre	2 kor.
Fél évre	4 "
Egész évre	8 "
Egyes szám ára	20 fill.

Felolós szerkesztő:
ZÁDORV KÁROLY.
Lap kiadó tulajdonos:
FIGULI ANTAL.

A lap szellemi részét illető közlemények a »Petrozsény és Vidéke« szerkesztőséghez; az előfizetések pedig a Kiadóhivatalhoz küldendők.
Hirdetések, valamint nyilttéri közlemények árszabály szerint számíttatnak.

A drágaság.

Relativ fogalom a drágaság. Az eladó rendszert kevesli a vételárt, a vevő pedig sokalja. Végre is megállapodásra jutnak, mert az egyiknek a pénzre, a másiknak a fogyasztási cikkre szüksége van. Drágaság miatt csak akkor indokolt a panasz, ha a fogyasztó kényszerhelyzetének kihasználásával túlfokozott árt kénytelen fizetni a fogyasztónak a vevő. Ez az eset áll fenn ma országsszerte és emiatt indokolt a panasz.

Mi, itt a Zsilvölgyben már meg szoktuk, hogy mindent drágábban veszünk, mint a termelő vidék fogyasztói. De ez természetes, mert élelmi és egyéb szükségleteinket behozatal után fedezhetjük. Ami természetesen a szállítási, a közvetítési költségekkel emeli az árakat. És ha ezt figyelembe vesszük, nem mondhatjuk, hogy a közvetítők indokolatlanul kizsákmányolják az itteni fogyasztók kényszer helyzetét. Ezt pedig a közvetítő-kereskedés terén kifejlődött versenynek köszönhetjük. Kereskedőink, csak hogy forgalmuk legyen, maguk nyomják le az árakat a lehető legalacsonyabbra. E tekintetben nyomást gyakorolnak rájuk a vállalkozók és nagy iparvállalataink, amelyek a saját érdekükben a beszerzési áron ellátják munkásaikat, alkalmazottaikat, a fogyasztási cikkeket. És ezek képezvén a Zsilvölgy lakosságának zömét, kereskedőink

kénytelenek a vállalatok áaira tekintettel lenni, ha forgalmat akarnak biztosítani.

Az országos drágaság azonban az érintett viszonyok dacára itt is érezhető.

A kormány gondoskodásának tárgyát képezi az országos csapást képező drágaság elleni védekezés. Ebből a célból Popovits Sándor dr. pénzügyi államtitkár előklote alatt a héten ankét volt, melyen az államtitkár hangsúlyozta, hogy az elsőrendű szükségleti cikkek, a táplálkozás, lakás, fűtés megdrágulása bizonyos panaszokra, ezek a panaszok bizonyos mozgalmakra vezettek. A panaszoknál egyrészt utalt arra, hogy a gazdasági protekció-rezsim alatt, azon törekvések alatt, hogy egyes gazdasági testületek mindinkább elzárkóznak és különösen a kiviteli törekvés védelmének rezsimje alatt a jószágárak nagyrészt emelkedtek, míg másrészt arra, hogy a jószágárak emelkedése — tagadhatatlan — minálunk Magyarországon többet tesz ki, mint amennyit a termelő a maga produktumaiért kap. A panaszok mozgalmakat eredményeztek, melyeknek célja a drágulást elhárítani. Ezek a mozgalmak az ő bérharcaikkal a gazdasági produkciók bizonytalanságát eredményezték, veszélyeztetették fejlődését, annak a versenynek helyzetét. Már magában ez a körülmény is idokoltta tette volna azt, hogy a gazdasági kormányzat magával a ténnyel, annak okaival foglalkozzék. Közvetlen indító okot merített arra, abból a körülményből, hogy a közvetlenül gon-

dozására bizott nagy kereső osztály a drágulás által igen súlyosan érintetik, értve a hivatali alkalmazottak osztályát. Ezeknek hatása alatt indította meg a kormány a drágulás okainak megállapítására vonatkozó munkálatot és azt a munkálatot, amelynek eredményét képezik egyes kísérletek, a drágulás megszüntetésére, illetőleg enyhítésére. A kormány nem állhatott meg tisztán a baj diagnózisánál, hanem szükségesnek látta, kötelességének ismerte azt, amit tehetett ebben a tekintetben meg is tenni, legalább is kezdeményezni.

A földmivélsügyi miniszter tett némi intézkedéseket, amelyek alkalmasak arra, hogy az egyes speciális cikkek termelése fokoztassék, az egyes piacok ellátása termelvényekkel a mainál nagyobb mérvben történjék.

A kereskedelemügyi minisztérium részéről fognak javaslatok tételni, amelyek elsősorban a munkáslakás-kérdéssel foglalkoznak.

A pénzügyminisztérium e tekintetben szintén nem marad tétlenül, amennyiben, ha a törvényhozástól az erre vonatkozó hiteletet meg fogja kapni, egy nagy ipari telepet szándékozik létesíteni. Ismeretesek továbbá azon intézkedések, amelyeket a pénzügyminiszter egyes széntelepek megszerzésére és egy nagyobb, igen jelentékeny kincstári telepnek, amely magánkézen forog, a visszavétele tárgyában tett. Ezzel a széntermelést fokozni kívánja és ettől az akciótól várja a szénáraknak csökkenését is.

„PETROZSÉNY és VIDÉKE“ TÁRCÁJA.

Búcsu Nagyágtól*).

— Irtá: RÉVAI KÁROLY. —

Hallgatom bú hangját a bányászkolompnak,
Megjött az ideje, hogy búcsudalt mondjak!
Szomorú lesz ugyan ez a csöndes ének,
De legalább könnyit
Óriási terhén a költő szívének.

A kopár erdőkre téved pillantásom,
Rajtok borús felhők buknak át egymáson;
Hó pilinkél lassan, elföd ösvényt, utat,
S nem tárja ki karját
Soha, soha többé az öreg fiúnak!

Ismerős kakukszó, rigófütty most nincsen,
Hegyi patak szunnyad nehéz jégbilincsen;
Búgását sem hallom örvös gerlepárnak,
A gölyával együtt
Valahol a messze délvidén járnak.

Talán könnyebb is az én fájo szívének,
Ha a búcsu percén ők meg nem jelennek;
Jobb, hogy bérceit, völgyet beföd a hófátyol,
Ugy se' tudnám nézni
Két szememnek sűrű könye hullásától!
Huszonhét év minden öröme és bújá
Könyes szemem előtt végig vonul újra;

* Múlt számunkra elkésve kaptuk ezt a mely érzéssel írt szép verset. Örömmel jelezük, hogy a jeles költő újabb verseit jövőre is közölhetjük.

Mintha csak úgy látnám fátyolon keresztül,
Líju korom fáját,
Melynek minden ága hull már levelestül . . .

Elmegyek falucskám! . . . Én kértem e sorsot,
De azért nem leszek hálátlan adósod;
Hiszen a szívemnek, minden gyöngye szála
Gyökeret vert benned!
S jaj lenne, ha egy is szakadni találna!

Hü gyermeked voltam, — lájja Isten lelke!
Terheid nagy súlyát szívémen viseltem;
Bánatodból mindig részt kívántam én is,
És ha örömd volt, —
Mért tagadnám? hullott egy sugár felém is!

«Szegény a falucskánk!» mindig azt mondtátok,
Pedig a jó Isten gondot viselt rátok;
Ha ami mindennapi nem is volt oly böven,
De a reménységnek
Szívérványa fénylett minden esztendőben.

Köztetek magam is szegénységben voltam,
Egész életemben csak úgy robotoltam;
De végül itt nyertem a legszebb jutalmat,
Mikor Erzsikémet
Nekem adták kincsül az égi hatalmak!

Itt, ahol született az én kis leányom,
Ezt az ócska házat százszor is megáldom!
Kertem minden bokrárt, minden szál virágát,
Hol majd az utódok
Mindenek csak az Ő kéznymát találják.

Ne tépje meg senki az orgonalombot,
Ahol a kis leányom annyi szép dalt zsongott!

S amely az ablakra veti árnyát épen,
Azt a fenyőszálat
Hagyjátok virulni Erzsikém nevében!

Vissza-visszanézek néma búcsuzásul,
Búcsuzom az erdők minden hajításul;
A szívem vonaglik, s elindulok sirva,
De a falu végén
Visszatart egy percre édes anyám sirja!

Isten véled öreg roskadozó fejia!
Valaha azt hittem, helyem lesz alatta;
No de bizony mindegy a fa levelének,
Hová úzi a szél!
Ugyis csak az anyaföld ölébe tér meg.

De én elmehetek akármilyen messze,
A szeretet mégis csak veled köt össze
Fényes aranyszállal, kis falum határa!
És te várni fogsz rám! . . .
. . . Vándor madarat is
Régi ócska fészke várja, visszavárja! . . .

A C S Ó K.

— Irtá: KEMÉNY SIMON. —

Mindketten a Terpsichore-színház kórusában táncoltak és énekeltek, a rendezői lelemény mindig úgy hozta magával, hogy három éve mindig egymásmellé kerültek, az öltözőjük is közös volt és gyűlölték egymást kegyetlenül, engesztelhetetlenül. Valami kicsinyes toalett-versengésből indult ki a dolog és utóbb annyira megnőtt, hogy teljesen hatalmába kerítette őket. Nem tudtak egyébre gondolni, mint egymásra, nem volt egyéb vágyuk, mint hogy egymást bosszantsák, Ha egyik valam

A szaktanacsokmány célja lesz az összegyűjtött adatokat megrostálni a termelők és fogyasztók szempontjából egyaránt.

Hogy a drágaság országos baj, mely orvoslást igényel, az köztudott tény s kívánatos, hogy a kormány megtalálja az a panaszát, amit keres, az érdeke az országnak, de szükséges, hogy a drágaság speciális helyi okairól is alapos információt nyerjen.

A társadalom akciója eredményezhet এমন sikert egyes helyeken, de céltudatos országos közgazdasági politika hátríthatja csak el ezt a nemzetsorvasztó betegséget.

Ezért indokolt különösen az a várakozás, mellyel a nagyközség a kormány intézkedése iránt táplál.

A petrozsényi kaszinó.

Szép ünnepet rendezett f. hó 5-én este uj elnöke, Roth Floris bányaigazgató tiszteletére a kaszinó. A tagok csaknem teljes számmal jelentek meg a társasvacsorán. A hiányzott néhány tagotávollét, vagy betegség gátolta a megjelenésben.

A fényesen világított termekben izlésesen terített asztaloknál szolgálta fel Peck Mihály vendéglős a jó étkeket. A pecsenyénél Priváry Géza főgm. igazgató köszöntötte fel az új elnököt a tagok nevében. Nagyszabású, hatásos beszédében szépen ecsetelte azt a társadalmi és hazafias feladatot, melyet a kaszinó itt a határszálon betöltött és teljesíteni hivatva van; ama reményének adott — osztatlan helyeslés mellett — kifejezést, hogy az új elnök vezetése és irányítása mellett nemes rendeltetésének meg fog felelni a kaszinó. Az éljenzés csillapultával Roth Floris fejtette ki magasan szárnyaló szép beszédében programját, igérve, hogy Petrozsény és vidéke társadalmának kiváló tagjaiból álló eme szervezetnek élén s a tagok kért támogatásával arra fog törekedni, hogy ez a kaszinó zárt körén kívül eső téren is üdvösen érvényesüljön, védelmet nyújtson a jogtalanul megtámadott egyéni tisztességnek és az ez ellen vétőkkel szemben a rendelkezésre álló eszközöket hatékonyan alkalmazza; a társadalmi és közéletben, mint számottevő faktor mozdítsa elő a

közjóra irányuló törekvéseket s különösen a haladásnak, a kulturának szolgálatában a magyar nemzet elismertéjét ápolja s terjessze. Így fogva fel a kaszinó hivatását, éltette annak tagjait.

Buday János r. kath. plebános, mint bányaigazgatót éltette Roth Floris elnököt, magvas, szépen átgondolt pohárköszöntőben.

Henrich Viktor bányagondnok a kaszinói tagok egyetértésére, a békés és céltudatos együttműködésre mondott talpraesett, sikerült pohárköszöntőt.

Nagy Miklós közgyám a Salgótarjáni bányaigazgató nemcsak áldozatkészségeért nyilvánított elismerést, felemlítve, hogy ennek köszönheti a kaszinó, hogy ebben a díszes palotában otthona s alkalmá van feladatának megfelelni. hangsúlyozva hogy ez főként a társulat fenkölt gondolkodású hazafias elnökének, dr. Chorin Ferencz főrendiházi tagnak köszönhető, kinek egészségeért, boldogságáért üritett poharat, mi zugó éljenzésre ragadta a társaságot. Mezey zenekara játszotta ezután magasztos nemzeti imánkat a Hymnust, mit a társaság állva s lelkesülten énekelt. Asztalbontás után a társaság éjfélig együtt időzött barátságos eszmecsere folytatva.

KÜLÖNFÉLÉK:

— **Kitüntetés.** Öfélése az apostoli magyar király dr. Elischer József nagyszebeni kir. tankerületi főigazgatónak nyugalomból vonulása alkalmából a tanügyterén négyévtizedet meghaladó időt át kifejtett buzgó és közhasznú működése elismeréséül a Ferencz József rendet díjmentesen adományozta. A kitüntetett jeles tanfőrii épp úgy rászolgált a legmagasabb elismerésre, mint különösen Petrozsény közönségének hálijára. Ő volt az a hazafias gondolkodású főtenyező, aki gimnáziumunk létesítésének érdekében a legnagyobb jóindulattal támogatta és sikerre vezette törekvésünket. Mint a kormány tanácsadója meggyőző érveléssel bizonyított arról, hogy kulturális szempontból és államérdekből középiskolánk itt nemzeti missziót teljesít. Az ő határozó közbenjárásának köszönhetjük a kormány megszemenő anyagi támogatását, mellyel főgm. n. á. á. fejleszthettük tanintézetünket. Igaz örömmel kívánunk tehát neki szerencsét a királyi elismeréshez ama óhajattal, hogy az igazán megérdemelt nyugalmat sokáig élvezhesse. Midőn a kormány, mint középiskolai tanárt a nagyszebeni kir. főigazgatói díszes állásra pár évtized

előtt meghívta, olyan szakfőriut keresett erre fontos, de kényes pozícióra, akinek — a nemzetiségi szempontokra tekintettel — német hangzású neve van, aki lutheránus, de jó hazafi. És ezt a főriut őbenne találta fel, aki a vallási, nemzetiségi érdekek sérelme nélkül a magyar hazafias törekvéseknek érvényt tudott szerezni s minden irányban osztatlan bizalomnak és szeretetnek méltó részese lett. Ez jellemzi leginkább kiváló honfőrienyét, tapintatosságát és bölcsességét.

— **Kinevezés.** A pénzügyminiszter kinevezte Révay Károly országosan ismert költőt a nagyi aranybányától, ahol 27 évig mint bányatiszt működött. Nagybányára a kincstári aranybányákhoz fűkezelővé. Több remek versét bocsátotta a kiváló költő lapunk rendelkezésére s távozásával az összeköttetés nem szakad meg az édes szava poetával, akinek előléptetéséhez szívből gratulálunk.

— **Kinevezés.** Br. Bornemisza Lipót, vármegyének főispánja nagybarcsai Barcsay Istvánt a petrozsényi járás területére a községi vicinális utak felügyelőjévé nevezte ki.

— **Hazafias ünnep.** A szabadság hajnalhasadásának nagy napját: «Március 15-ik»-ét, mint 60-ik évfordulót ez évben is lelkesen megünnepeli a salgótarjáni b. társulat aninoszai iskolája az alábbi sorrend szerint a II. sz. tanteremben, melyre hatóságokat, a szüloket, érdeklődőket és hazafias érzelmi polgárokat szívesen meghívja a társ. tanítói kara. Sorrend: 1. «Himnusz» 4 szólamu ének. 2. Március 15. Erdélyi Z. szavalat. 3. Ébresztő. Bajusz I. töl. 4. A magyar lányokhoz Lampérth G. töl. 5. Honfidal. Petőfi S. töl. 6. Honfidal 3 szólamra. 7. Március 15-ike Fejes I. töl. 8. A szent-dal. Pósa L. töl. 9. Kösetek koszorút! ... Erdélyi Z. töl. 10. Nemzeti-dal. Petőfi S. töl. 11. Nemzeti-dal 2 szólamra. 12. Alkali beszéd tartja: Kovács János társ. tanító. 13. Járjakot be ... 3 szólamu ének. 14. A hazáról Pósa L. töl. 15. Dal a hazáról Pósa L. töl. 16. A golyához Tompa M. töl. 17. Szabadság, dicőség ... Ábrányi E. töl. 18. Insurgensek riadoja 4 szólamu ének. 19. Előre! Tóth K. töl. 20. A hazaszeretetről. Szabolcska M. töl. 21. Záróbeszéd, mondja: Lévy Gábor ig. tanító. 22. Szózat, 4 szólamu ének.

— **Március 15-én** a bányaaltiszti olvasókör a szabadságünnepnyok 60-adik évfordulója alkalmából saját helyiségében társasvacsorával egybekötött hazafias ünnepély rendez, melyre petrozsény hazafias polgárait tisztelettel meghívja a választmány. Műsor: 1. Zenenyitány: a társ. zenekar által, 2. Felolvasást tart: Pittner Sándor 3. Talpra magyar szavalja: Egyed András, 4. Zene egyveleg: a társ. zenekar, 5. Szaval: ifj. Marossy Vince, 6. Himnusz, énekl: az énekkar, 7. Szaval: Zippenphennig Mariska, 8. Kurucznoták, előadja: a társ. zenekar, 9. Szaval: Csépy Sándor, 10. Kossuth Lajos azt izente. Az ünnepély d. u. 5 óra, a társasvacsora este 7 órakor kezdődik.

szépet látott, csak azért gyönyörködött benne, mert tudta, hogy a másik ezt nem teheti. Ha valamelyik jó gyümölcsbe harapott, gyönyörűségének nagyobb felét az adta meg, hogy ime itt van most az ő tulajdonában valami, amit a másik soha, semmi körülmények között nem kaphat meg. Apró, jelentéktelen kellemességei és örömei az életnek ezen az alapon óriásiakká nőttek s Margit és Lenke, mint két gyönyörű ragadozó, a percek, legszerényebb virágcskáját is leszakasztották s elraktározták gyűlöletük muzeumában.

Körülotük pokollá vált mindenkinek az élete. Az öltöztető asszonyoké, a színházi szabóé és főleg azé a két dzsentlemené, aki a két leány anyagi létének szilárd alapját képezte. Rettenetes cári önkénykedést gyakorolt Térpsiehere két papnője e két uron, akik végül azt veték észre, hogy a leányok őket is behajtották az esztelen versenybe, a melynek láza veleragadta őket És oly napon, mikor Margit automobilja elűtött egy öreg embert és az újságok foglalkoztak az esettel, Lenke háját tépve kérte, követelte a barátjától, hogy Ő viszont két embert gázoljon agyon s közben vöröse sirta szemét s a bőségesen ömlő könyek kimarták arcának hófehérségét s szép orrát. Egy középkori véres fantáziától duzzadó cselszövény utján valóban be is csempészte Lenke barátja az újságokba a dupla elgázolásról szóló hirt. Hanem ekkor úgy érezte a kitűnő férfiú, hogy a mérték betellett s egy szép napon beállított Margit barátjához s így szölt hozzá:

— Uram, mi mind a ketten derék, tisztességes uriemberek vagyunk, jó sorsra méltóak nem érdemeljük meg, hogy e két leány oldalán pokol legyen az életünk. Fogjunk kezett, uram és igérjük meg egymásnak, hogy barátaink eszeveszett kívánságait nem teljesítjük ezután.

Margit lovagja meghatottan szorította meg Lenke anyagi alapjauak jobbát s valami esküfőlt rebbegett. És ettől fogva csakugyan a két dzsentlemen helyzete javult, de a leányok bizonyos tehetetlenség érzése alatt még jobban gyűlölködtek.

Ekkor történt, hogy egy új operettben egy-egy kis szerepet kapott a két leány. Görög szerelmes párt játszottak s a második felvonásban hosszan össze kell csokolóznok. A beavatottak — s lstenem egy operettszínház ügyeiben az egész világ be van avatva! — a beavatottak, mondom, izgatottan várták a bemutató estjét, hogy a pikáns látványban gyönyörködjenek. A primadonna egy hosszú, puha szőnyeges kereveten feködt, lehanyatlott kezében aranyserleget szorongatott, körötte haldokló rózsák lehelték ki illatos lelköket s felülről bizonyos időközökben virágok hullottak alá. Köröskörül egymáshoz szorulva szerelmes párok álltak, ülték és feködték s a nők görög ruhái szabadon hagyták a karokat, kebleket s hátakat. A levegő forró volt és illatos, egy bekövetkezendő izgalom percétől terhes s amint a női karok, vállak összeértek, buja villamos áram futott át a sorokon. A zenekar tompán játszott egy dalt. A hegedűk hangjai, mint izzó fehér lángocskák lobogtak, amelyeknek néha úgy futott át a flóta érzéki, rekedtes hangja, mint a vakító aranykigyó. A hárfá pengései, ezüst lemezre hullott gyöngyök valóra emlékeztettek s a cselló a beteljesedett szerelem elhaló, fájdalmas hangjait hallatta, amint siratják a gyönyörű sovágásokat s az éjszakák bolond vágyakozásait, melyeket elrabolt a beteljesedés. A primadonna pedig ezekben a hangokba el-elesüklő, érzéki halk sikongásait fűzte bele.

Színpadon s nézőtérén mindenki reszketett s életöknek legszebb pillanatai virágoztak ki az emberek

agyában. Az egymás mellett üllő férfiak és nők keze önkénytelenül egymásba csuszott. És ekkor kellett öntudatlan lázban egymásra borulnia a két leánynak. A nézők szeme csillogott, s a két leány, mintha magikus állomban lett volna, szinte egymáshoz vonaglott. A barnának arca tüzel, hosszú szempillája lecsukódott, széles ajka kinyílt, mint a rózsza s vonásai valami kimondhatatlan boldog mosolyba igazodtak. A szöke ametszt — szemei félig látszóttak s átható lángokat löveltek. Keskeny ajkai látni engedték hófehér fogorát s az arcon, amelyet csodásan finom hajkorona fedett, valami mély fájdalom fénye ömlött el.

Igy tapadtak össze. Fehér kezük egymás vállán nyugodott. Ajkukon ott égett a csók, mint tüzes nap, kábító forróságot szórva szerte, míg a zenekar búvós hangjai szították a lángot. A színházon borzongó vonaglás futott át, a térdek reszketek, a szemek lecsukódtak, itt-ott a boldogság könyei virágoztak a pillák alól, s a csók még egyre tartott a színpadon. A két leány semmiről sem tudott, közöttük minden elsülyedt, s egy hatalmas lángoszlopban egyesültek. A rendező künn toporzékolt, a zenekar már harmadszor kezdte a dalt s valaki a karzaton a mély buja csendben tapsolni kezdett. Az a leány megtörte a varázslatot. A szöke leány feje megrándult, karja lecsuszott a másik hátáról, s öntudatlanul kapott. Szeme kinyílt s tekintete az első sorban üllő barátjára esett. Ajkán ott izott még a másik leány öntudatlan, csókós ajka, de Ő már józan volt. Ekkor felvilant gonosan tekintete s a másik pillanatban Margit éles sikoltása vergődött a felzaklatott csendben s véres ajakkal bukkolt hátra. A szöke leány fehér fogai keresztül fúródtak az ajkain. A függöny hirtelen legördült s nagy zugás, kiabálás viharzott a levegőben, ahol néhány pillanat előtt még egy csodálatos, beteges csók szórta szét megrontó sugarait.

— **Az iparosbál.** Eseményt képező ünnepséggel zárult Petrozsényben a farsang. A «Petrozsényi és Járasi Ipartestület» által rendezett bál ragyogó koronája volt Karneval herceg idei hosszú uralkodásának. A Wagner szálloda nagyterme s tágas helyiségei szűknek bizonyultak társadalmi életünk megjelent előkelőségei és az intelligens résztvevők befogadására. Janza Vazulné urasszony volt a lady patronesse, kinek szeretetreméltósága mintegy varázslatos erővel vonzotta a közönség színe-javát az iparos bálba. Már telve volt a szépen díszített táncterem szibogó sokasággal, amidőn a bálanya 9 órakor megjelent. Sternberg Bertalan ip. t. elnök remek virágcsokrot nyújtott át a bálanyának s a bál-diszbe öltözött urak sorfala között a terem főhelyén lévő emelvényhez díszhelyére kísért a Rákóczi induló lelkesítő akkordjai s a közönség riadó éljenzése mellett. A lady patronesse fényes bálj tolettje-je halványkék selyem dus crêp de chive fodrokkal borított alj fölött fehér seccsiós arany paillettekkel kivart tüll felső ruha borult; a derék ugyanolyan csillámló kelmével borítva, decolletálva. A női ruhaszabászatnak valodi remeke s általános elragadó feltűnést keltett. Üdvözlése a jelenvoltak őszinte szívéből eredt, mert a fényes erkölcsi és anyagi siker neki köszönhető. Péter Károly zenekara rázendítette a csárdást s a lady patronesse Sternberg B. elnökkel megnyitotta a táncot, mely vidám hangulat mellett diskrét fesztelenséggel reggelit tartott. A négyeseket 70–80 pár táncolta. Szünetek alatt a bálanya emelvénye köré gyülekezett urhölgyeket és urakat Janza Vazulné urasszony elbájoló kedvességgel, lebilincselő nyájassággal tüntette ki, sőt a teremben körül járva, hasonló szívéllyességgel társalgott a jelenvoltak nagyrészeivel. A figyelmes rendezőség Sternberg Bertalanné urasszonyt, az ipartestületi elnököt szintén remek virágcsokorral lepte meg s megjelenésekor tüntetően üdvözölte. Ez a farsangzáró szép ünnepély bizonyára emlékezetes lesz a jelenvoltaknak, akik emlékül őrzik a bálanya sikerült arcképével ékeskedő táncrendet. A jelenvolt hölgyek névsorát következőkben sikerült összeállítanunk:

A s z o n y o k: Butyka Lajosné, Bocsáth Mihályné, Berger Adolfiné, Czihofszky Ferenczné, Doda Károlyné, Dékány Imréné, Esztergályos Ágostonné, Eisler Ödöné, Félegyházy Gyuláné, Farkas Jánosné, Friedmann Bernáthné, Földéaki Józsefné, Fábró Lajosné, Fábró Jakabné, Grünfeld Dávidné, Grün Mórné, Goldstein Albertné, Huber Gyuláné, Hochmann Áronné, Herz Arnoldné, Imling Antalné, Janza Vazulné, Junger Samuné, Jasek Ferenczné, Klein Lipótné, Kohn Lázárné, Keszler Jakabné, Kantner Jánosné, Marossy Vincéné, Moldován Jánosné, Nagy Mózesné, dr. Nesztor Camilné, Opra Jánosné, Pavitsits Béláné, Pretterebner Miklósné, Priváry Gézáné, Paki Ferenczné, Palencsárné, Ruder Jenőné, Régeni Lajosné (Kolozsvar), Sternberg Bertalanné, Steiner Salamonné, Schwalb Náthánné, Sebők Angella, Schneeweisz Dezsőné, Sárosy Józsefné, Salló Károlyné, Schwarz Vilmosné, Tóth Sándorné, Tribusz Gusztávné, Vigh Nándorné.

L e á n y o k: Butyka Jolán, Butyka Ida, Bokor Anna (Arad), Bács Karolina, Eisler Mariska, Friedmann Katicza, Fodor Aranka, Fodor Anna, Grünfeld Ilona, Goldstein Róza, Heidekom Sarolta, Huber Hermina, Huber Aranka, Herz Frida, Haragos Irén, Irotka Pepó, Junger Miczike, Kohn Lottika, Kohn Irénke, Kantner nővérek, Német Zsuzsika, Opra N., Oprisa nővérek, Pfeiffer Ilka, Pretterebner Vilma, Régeni Erzsike (Kolozsvar), Steiner Mariska, Schulek Márta, Schwalb Lea, Schneeweisz Mariska, Szuys Anna, Tóth Juliska, Tribusz Mariska, Ulrich Mariska.

F el ü l l i z e t t e k: Janza Vazul, 100 K. Salgótarjáni bánya t. igazgatósága, Sternberg Bertalan 20—20 korona, Zsilvölgyi kir. bánya hivatal, Székely Tihamér (Szurdok), Steiner R., Róth Flóris bányagazgató, Bóza József 10—10 kor., Berger Adolfiné 8 kor., Szüle László (Vulkán), Goldberger Izsák (Vulkán), dr. Schulek Jenő, Schreiner József, Kálló Jenő 6—6 kor., özv. Tutte Józsefné, Sztranzky Ferencz, Reisner József, Weinberger Bernáth, Kleits Péter, Roth Béla, Krausz József, Klein Testvérek, Peccol Antal, Szentgyörgyi Ferencz, Schäffer Mihály 5—5 kor., dr. Halmos Brunó, Györke Ferencz 4—4 kor., Schwemhammer István, dr. Csatt Aurél, Kohn Lázár, Sauer Béla (A.-B.-Iszkrony) 3—3 kor., Schwarz Vilmos, Raum János (Lnpény), Lázár Lipót, Borsy János, Grosek Viktor, Adler Alfréd, Kászián Sándor (Lupény), Markovits Hermán, Klinga József, Tóth Sándor, Ávrám János, Halász Andor, Dékány Imre, Bocsáth Mihály (Livazény), Doda Károly, Ruder Jenő, Priváry Géza, Török Mór, Máthé Sándor (A.-B.-Iszkrony), Farkas Viktor, dr. Nesztor Camil, Zádory Károly, Kantner János, Jezerniczky Elemér, Czihofszky Ferencz, Kluger

Fülöp 2—2 kor., Rosenthal Manó, Tóth Gyula, Baráth Lukács, Dunay Mihály, Moldován János, N. N., Nagy István, Marossy Vincze, Régeni Lajos (Kolozsvar), dr. Schäffer Hermann, Steiner Salamon, Fischel Vogel, Schwalb Náthán, Paki Ferencz, Salló Károly, Lusztig N., Keszler Jakab, Jassek Ferencz, Peck Mihály, Brodi Zoltán, Goldstein Albert, Herz Arnold, N. N., Grünfeld Dávid 1—1 korona, Schor és Weisz 10 kor., Nikora Emil 6 kor., Polyák Gusztáv, Izrael Mór 5—5 kor., Fehér Ignác 4 korona.

Az ipartestület pénztárába beszolgáltattott tisztajövedelem: 455 korona.

— **Tréfás estély.** A Salgótarjáni Kőszénbánya Részv.-Társ. zenekara folyó év február hó 29-én a Wagner szálloda összes termeiben hangversennyel egybekötött tréfás estélyt rendezett. Szép számú intelligens közönség, társadalmi életünk előkelőségei tanusítottak érdeklődést a kiütő zenekar produkciói iránt. És a felcsigázott várakozásnak derekasan megfelelt a jól szervezett zenekar, melynek minden tagja mesterileg kezeli hangszerét. Ugy az összjáték, mint a szólók, a szakértők elismerését is provokálták. Az érdekes műsor minden száma után felzúgott a tapsvihar s a közikvánatnak engedve a programot meg kellett toldani. Egyébként a műsor volt: 1. Strauss Richárd. Varázskeringő, egyveleg. 2. Paasch W. Macskanegy, ének bohózat. 3. Fleisner Károly. Xilophon szóló. 4. Pasch W. Kutyanegy ének bohózat. 5. Völlstedt Róbert. Zenélő automata. 6. Teich Ottó. Három kóser házáló, komikus jelenet. 7. Piznik Béla. Zenélő viaszbabok. A vidám hangulat folyton fokozódott a tréfás produkciók után s tetőpontját érte el a «Három kóser házáló» és a zenélő viaszbabok szereplésével. Marossy Vincze b.-társulati főlovász-mester mutatta be a rögtönzött színpadra behordott komikus alakokat karakterisztikus ismertetéssel s frenetikus kacagásra hangolta a közönséget a bánati sváb trombitásokra emlékeztető pompás imitáció, kirívó gikszerivel. Igaz, hogy macska- és kutyanegy-fele ének- és zenedarabokat magyarban nem ismerünk, ami nem valami nagy szerencsétlenség, de mulattató hohózatok, kuplék azok vannak s indokolt volna, hogy jövőre hasonlókkal ilyeneket is vegyenek fel a műsorba. A tánc 11 óra után vette kezdetét s lankadatlan jókedvvel reggelit tartott. A tiszta jövedelem 140 korona volt, mely a «Művezetők» országos szövetsége petrozsényi tagjai árváinak segélyezésére fordított.

— **A „Máv”. mozdonyfűtők** sikerült táncmulatságot rendeztek f. hó 1-én este a Wagner szálloda nagytérben s összes helyiségeiben Sárközy Tihamér fűtőház-főnök védnöksége mellett. Ugy az erkölcsi, mint az anyagi siker a derék vasutasok buzgalma dícséri, amennyiben a bevétel 262 kor. 30 fill., a kiadás 160 kor. 02 fill. s a jótékony célra fordított tiszta jövedelem 102 kor. 28 fillér, melyhez felülfizetéssel járultak és pedig: Sárközy Tihamér 20 kor., Horváth Vilmos, Weiszenberger Frigyes, Horváth Kálmán, Grausam Károly 5—5 kor. Csucs Márkusz 4 kor., Dorogi Lajos, Boza József 3—3 kor., Nagy Géza, Hajbók József, Fialkorszky Béla, Weinberger Bernáth, Hercz Emil, Gaál József János, Soós Antal 2—2 korona, Bartha Antal, Vanderveen János, Lendvay Gusztáv, Dézi Mihály, Mágóri Sándor, Szabó Károly, Balog János, Maldaker István, Kiss János, Goldschmid János, Lőrincz N., Soós Gyula, Ágoston József, Papp László, Szabó György, Zsiros József, Balla Károly 1—1 kor., Hajdu István, Grauszer József, Bognár Mátys, Imre Simon, Suhanek József 60—60 fillér., Staneczka Ferencz 50 fill., Dubeza Mihály, Bőjthe János, Solyom András, Gábor György 40—40 fill., Máthá József 30 fill., N. N., Orbán Sándor 20—20 fillérrel, melyért hálás köszönetét nyilváníti a rendezőség.

— **Rákóczi lovasszobra.** Vetélkedve buzgólkodnak Magyarország hőlyei abban a nemes munkában, mely hivatva van a nagy fejedelem, a bujdosó hazafinak, Rákóczi Ferencnek lovasszobrot állítani. A Rákóczi sorsjegyek igen népszerűek országsszerte. A sorsjáték huzása visszavonhatatlanul március 15-én lesz hatósági-biztos jelenlétében. Maga a negyvenezik K. értékű főnyeremény valóságos remeke a magyar iparnak. A csillogó, briliántokkal ékes női és férfi teljes kollekció Budapesten, VII., Erzsébet-körút 34 szám alatti helyiség kirakatában a napnak minden órájában száz meg száz nézőt állít meg. Maga A n d r á s s y Gyula gróf a szobor-bizottság védője is megtekintette azokat és őszinte elismeréssel adózott, hogy a rendezőség ilyen nemes művel hívja föl vállalkozására és a hazafias cél sikerére a figyelmet és a sorsjegy vevőinek ily értékes nye-

reménnyel kedveskedik. A nyeremények értéke 90.000 korona, s így a ki a nagy Rákóczi szobrához egy koronás sorsjegy vételével hozzájárul, amellet egy nagy nyerési eséllyel bíró sorshuzásban vesz részt. Sorsjegyeket március 14-éig még mindig küld a Rákóczi sorsjegy-iroda (Budapest, IX., Boráros-tér 2). Hazafias szívvel ajánljuk a szép célt olvasóink figyelmébe.

— **Kosárfonó tanfolyam vármegyénkben.**

Már többször tárgyaltuk lapunk a házi-ipar meghonosításának hasznos voltát. Rámutatunk, hogy a nép kulturális és anyagi érdekét mily hathatósan mozditja elő a háziipar ügyése s mennyire kívánatos, üdvös volna különösen itt völgyünkben megkedveltetni, életbeléptetni. Ezt az akciót az itteni foglalkozási viszonyokra tekintettel előnyösen keresztül lehetne vinni. Kezdeményezők, lelkes támogatók kellene lennének, kik ügybuzgalommal munkálkodnának az óhajtott siker érdekében. A múlt évben rendezett bácsii és alpestesi tanfolyamok sikere igazolták, hogy háziipari tanfolyamok rendezése üdvös eredményekkel jár, s a tanfolyamok rendezésére igen alkalmas községek vannak Hunyadvármegyében. Igazolták azt is, hogy a tanfolyamok a nép anyagi jólétét hathatósan előmozdítják, mert a tanfolyamon kiképzettek a kenyérkeresetnek egy tiszt és hasznos ágát tanulják meg, s a tulajdonképpeni kenyérkereső munkától fennmaradt időt, hasznos munkára használhatják fel. E mellett az akció az erkölcs ápolását is szolgálja, mert elvonja a népet a korcsmától, a téletlenségtől, a bűnös cselekedetek ezen melegágyától. Német Jenő gazdasági szaktanár buzgólkodik lelkes kitalatással vármegyénkben a háziipar meghonosításán, melyet legutóbb Csernakeresztúron rendezett. A csernakeresztúri tanfolyam mindössze husz napig tartott, s azon tiz, legényszámba menő egyén vett részt. A husz nap alatt készült 79 darab takarmányozó kosár, harminckilenc darab szőlőszállító kosár, három darab szilvas kosár, egy darab egész kocsikas, két darab oldalkocsikas, huszonhét darab karkosár és egy pár igen szép diszkosár. A tanfolyam az elkészített tárgyak ünnepélyes kiállításával záródott be február hó 29-én, melyen részt vettek a kir. tanfelügyelő s számos érdeklődőn kívül az alpestesi és csernakeresztúri intelligencia és a dévai csángótelep lakosságának jelentékeny száma tagja. Az ünnepély a Hymnusszal kezdődött és tartalmas programmal folyt le. Németh Jenő meggyőző érvekkel teljes beszéddel buzdította a lakosságot, hogy olytassák, s ápolják a megkezdett munkát. Keresztes Sándor áll. tanító, valóban fáradhatlan tevékenységet fejtett ki a tanfolyam érdekében. Dénes Károly kir. tanfelügyelő szintén buzdító beszédet intézett a lakossághoz és az ifjúsághoz. A község lakossága nevében Keresztes Sándor tanító felkérte Németh Jenő dévai gazd. szaktanárt, hogy juttassa el a község hálás köszönetét Darányi Ignác földmívelésügyi miniszterhez a tanfolyam engedélyezéséért, s az anyagi támogatásért. A készült tárgyak a készítőeknek a földmívelésügyi miniszter ajándékaéppen kiosztattak. Ennek ismertetésére bizonyosságot kívánunk szolgáltatni arról, hogy nem ütköznek nehézségbe állami támogatással Petrozsényben, sőt a Zsilvölgy nagyobb községeiben háziipari tanfolyamok rendezése. A hivatottak akciójának hasznos sikere lenne.

— **Az államvasut szénzükségletének biztosítása.** A magyar államvasutak szénzükségletének biztosítása iránt néhány hét óta folynak tárgyalások. E tárgyalások részleteiről többször megemlékeztünk. Megírtuk, hogy az Államvasutak a hazai szénbányáktól ajánlatokat kértek, hogy mennyi szénet hajlandók a vasutak részére szállítani. E felhívás eredményét is hírül adtuk, amely szerint a Máv. a hiányzó szénzükségletét aligha fogja a magyar bányáktól beszerezni; mert a bányák ebben az évben egyáltalában nem szállíthatnak többet, mint amennyit magukra vállaltak s a jövő években szállítható szén mennyisége felől sem tudtak határozottan nyilatkozni, mert ez a bányák termelőképességétől függ, főleg azonban a munkáviszonyoktól, amelyek nagymértékben befolyásolják a bányák termelését. Ilyen körülmények között a Máv. igazgatóságának másfelé kell nézni, hogy szénét kajon. A «P.L.L.» közlése szerint 300.000 tonna az a hiány, amelyet külföldi szénnel kell pótolni. Mi úgy tudjuk, hogy sokkal több. Ámde nem ez a fontos, hanem az, hogy most már sokkal nehezebben lehet porosz szénét kapni, mint néhány hónap előtt lehetett volna. A szénzállítás kontingentálása, a szén árának emelkedése a szénpiac viszonyait nagymértékben megrontotta. N e m e t o r s z á g b a n a vasuti minisztérium a napokban tett jelentést a költségvetési bizottságnak azokról a szerződésekről, amelyeket 1908-ik s

a következő évek szénszükségletének biztosítása céljából kötött s amely szerződésnek szerint összesen 15.5 millió márkával többet kell fizetni a szállítandó szénmennyiségekért, mert a sziléziai szénszindikátus emelte a szén árát, az angol szén pedig olyan drága, hogy ezt egyáltalában nem lehet venni. A német sajtó meg is támadja a szénszindikátusokat, hogy kihasználják a helyzetet s jó drágán fizetetik meg az állammal a szenet. Valószínű, hogy ennek a támadásnak a hatása alatt hívták össze Berlinben a felsősziléziai szénkonvenciót gyűlésre, amely gyűlésen a szén árának szállításáról fognak tanácskozni. Ugyanekkor szó lesz a szénszállítás kontingentálásáról s arról a megállapodásról, mely a Nordbahn és a szénbányák között a szénszállítás megszorítására vonatkozóan létrejött, s a melynek érvénye március 4-én lejár. Az értekezleten résztvesznek a Nordbahn, a porosz vasúti minisztérium s a bécsi szénnagykereskedők köldöttei. Értesülésünk szerint, nálunk Sztierényi József kereskedelemügyi államtitkár hazaérkezte után azonnal megkezdődnek a tanácskozások az államvasutak szénszükségletének beszerzése iránt.

Uj bányatörvényünkben köszönünket szabaddá kell tennünk.

Ez a címe Dr. Fehér Manó oravicabányai ügyvéd és bányajogi író azon legujabb, kis terjedelmű, de annál tartalmasabb jeles művének, mely a napokban, mint Grohmann Gyula selmecbányai könyvkereskedő-cég bizománya hagyta el a sajtót. Dr. Fehér Manó az Országos Bányászati és Kohászati Egyesületnek, az 1904. évben Nagybányán ülésezett kongresszusán a bányatörvény reform-kérdésének és különösen a köszén kérdésének a referálásával volt megbízva, amely alkalommal a köszén teljes felszabaddá tétele mellett foglalt állást. Azóta sok idő telt el — a viszonyok és az emberek változtak — de az elv nem változhatott meg, mert indokai megdönthetetlenek. A köszén szabaddá tétele ezen megdönthetetlen elve mellett harcol ma is Dr. Fehér Manó akkor, mikor «Uj bányatörvényünkben köszönünket szabaddá kell tennünk» című okadatoló és a meggyőző érvek nagy sokaságát sorompóba vivő értekezésével a nyilvánosság elé lép. Minden állítás meg van okolva ebben a kis munkában, minden felmerülő kérdés meg van adva a válasz, minden lehető ellenvetés meg van cáfolva és minden szó és minden gondolat, a szén szabaddá tételének elvét támogatja és védelmezi. Helyesen mondtam, védelmezi, a szén szabaddá tételének elvét, mert az «Uj bányatörvényünkben köszönünket szabaddá kell tennünk» a magyar szénbányászatnak, a nagy magyar közvélemény, a magyar bányász- és jogász közönség nagy fóruma előtt, igaz meggyőződéssel, lelkes hévvel, nagy lelkesedéssel elmondott védőbeszéd, melynek zárószóit idézve «Ceterum Carthaginem delendam esse censeo», vagyis ki kell küszöbölünk végre-valahára a ránk oktrojált osztrák bányatörvényt; meg kell alkotnunk a magyar bányatörvényt s abban teljesen szabaddá kell tennünk a magyar köszönt! azt kérem a nagy magyar bányászközönségtől, olvassa el Dr. Fehér Manó ezen munkáját és ne várja, hogy azt kritikailag ismertessem, vagy részleteire boncolgatva tárgyaljam. Tömör egész az, melyet széttagolani nem lehet s mely bár részletei egymagukban is mind megállanak, csak összefüggő egészben domborodnak logikai egésszé. Dr. Fehér Manó legujabb munkáját, minden magyar bányásznak, minden magyar jogásznak, minden törvényhozónak olvasnia kell! Ugy legyen.

Jó szerencsét!

A «Jó Szerencsét»-című szaklap szerkesztőjének, Litschaner Lajos kir. főmőrnöknek, lapja legutóbbi számak ismertetését közzük, természetesen respektálva az ellenvéleményt is, mely a kérdés megvilágítása és tisztázása érdekében kívülről nem hagyható. Megjegyezzük, hogy a köszénbányászat iránt a kormány szentelek- és szénbányavásárlási akciója révén nagy az érdeklődés széles e hazában s így természetes dolog, hogy a köszén kérdésnek, az alkotandó új magyar bányatörvényben eminens fontosságu szerep jut. Ha a köszén kérdését törvényhozásunk sikeresen oldja meg s ha a sok ellentétes érdeket oly módon sikerül majd kiegyenlíteni, hogy a bányászat érdekei abban megvédeszenek, az új magyar bányatörvény hazai szénbányászatunk s vele hazai nagyiparunk alapvetője lesz. A köszénkérdés témáját régóta tárgyalják már bányászörökben, a legutóbbi időben már a jogászvilág is foglalkozott vele; az igazságügyminiszter az új bányatörvényjavaslat tervezetét és annak indoklását az összes ügyvédi

kamaráknak észrevételezés, illetve véleményezés végett megküldötte s ezzel a bányajog reformálásának a kérdése új stádiumába lépett és aktuálissá vált. Helyénvaló és időszerű volt tehát, hogy Fehér Manó dr., a kormány legujabb bányatörvény tervezetével behatóan foglalkozva, ezt általános és részletes bírálat tárgyává tette fentebb ismertetett legujabb bányajogirodalmi dolgozatában, Fehér Manó dr., a köszénkérdés kormánytervezeti megoldását nem fogadja el s elutasító kritikáját jogtörténeti alapon okadatolja meg. Nagyon messzire vezetne, ha mindazon megokolt és részletezett, minden kérdésre kiterjeszkedő, minden lehetséges ellenvetést cáfoló, a legcsekélyebb részletkérdést is nagy alaposítással megvitató érvelések nagy sorát csak jelezni is akarnók, amelyeket Fehér Manó dr., a köszén szabaddá tételének érdekében sorompóba állít. A kérdéses dolgozat sok tekintetben kifogásolható és szénbányászatunk jövőjére nézve egyenesen káros kompenzációs módokat nyitvánia az új bányatörvénytervezet által kontemplált kártalanítási eljárást, amely a földtulajdonosnak termelési jutalékot akar adni és határozottan szembe száll a «Magyar Bányászati és Kohóvállalatok Egyesületé»-nek azon határozati javaslatával, mely nemcsak a szén szabaddá tétele ellen, hanem még a kormány legujabb bányatörvényjavaslatának «termelési jutaléka» ellen is tiltakozván, kimondja, miszerint a bányászati és kohóvállalatok és a magyar mezőgazdák, okvetetlen szükségesnek tartják, hogy a köszén nálunk a jövőben is a földbirtok tartozékát képezze. Fehér Manó dr., a termelési jutalék elvében veszélyt lát hazánk szénbányászatára és hazafias kötelességből sikra száll a szén röghöz-kötöttsége ellen. S ezt teszi 15 év óta szakadatlanul s teszi ma, mikor a köszén szabaddá tételének elengedhetetlen szükségességét, a tudomány és logika fegyvereivel, még egyszer kimutatni törekszik. Fehér Manó dr. munkáját olvasni kell, tanulmányozni kell, mert e rövid ismertetés keretében még halvány képét sem lehet nyújtani a tudományos és gyakorlati bizonyító anyag azon tömegének, mely abban, a köszén szabaddá tétele mellett harcban állítva. Kérjük, olvassák, tanulmányozzák bányászaink, jogászaink és törvényhozóink Fehér Manó dr. jeles s mindenestire meggyőző és érdemes érveléseit. A kis munkát a hazai bányászat iránt érzett, igaz lelkesedés és páratlanul önzetlen ügyszeretet iratta meg Fehér Manó dr.-ral, a melyért még a vele egyet nem értők köszönetét és elismerését is méltán megérdemli. A könyv rövid időn belül minden hazai könyvkereskedőnél kapható lesz. Ára 70 fillér.

Szerkesztői üzenetek.

«Felülfizetések» A magyarországi hirlapkiadók kötelező megállapítása szerint a «köszönetnyilvánítások», «felülfizetések», «nyilvános elszámolások», mint a szerkesztő felelőségét nem érintő közlemények a beküldő felelőségére soronként 10 fillérért adhatók ki. Ettől a díjszabályzattól lapunk kiadója nem térhet el.

1757—1907. sz. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszéknek 1907. évi 2290. számú végzése következtében Dr. Jenciu Tamás ügyvéd által képviselt Baltean Lázár füzési lakos javára Máthé Fülöp és társai ellen 140 korona s jár. erejéig 1907. évi május hó 7-én foganatosított kielégítési végrehajtás után le- és felülfoglalt és 720 koronára becsült következő ingóságok u. m.: szarvasmarhák nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a puji kir. járásbíró 1907. évi V. 568/4 számú végzése folytán 140 korona tőkekövetelés, ennek 1906. évi július hó 16 napjától járó 6¹/₂% kamatai, 1¹/₂% váltódíj és eddig összesen 62 korona 88 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Máthé Fülöp puji lakos házával leendő megtartására 1908. évi március hó 14-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kiütetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igénylők, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Puj, 1908. évi február hó 20-án.

Br. Bánffy Albert,

kir. bír. végrehajtó.

154—1908. sz. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a puji kir. járásbíró 1907. évi Sp. II. 366/3 számú végzése következtében Dr. Vasínca Tamás ügyvéd által képviselt Záran János zs.-korojesdi lakos javára Sztáncs Juon I. Petru és tsa. ellen 224 korona s jár. erejéig 1907. évi október hó 18-án foganatosított kielégítési végrehajtás után le- és felülfoglalt és 685. koronára becsült következő ingóságok, u. m.: széna, sertés, tehén nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a puji kir. járásbíró 1907. évi V. 1474/4 számú végzése folytán 224 korona tőkekövetelés, ennek 1907. évi május hó 2-ik napjától járó 5¹/₂% kamatai, 1¹/₂% váltódíj és eddig összesen 64 korona 10 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig A.-B.-Iszkronyban Sztáncs Juon lakásán leendő megtartására 1908. évi március hó 16-ik napjának d. u. 1 órája határidőül kiütetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igénylők, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Puj, 1908. évi február hó 25. napján.

Br. Bánffy Albert,

kir. bír. végrehajtó.

FRISS KONYHA, KERTI VIRÁG MAGVAK.	Értesítés. Van szerencsém a m. t. vevő közönségnek szíves tudomására hozni, hogy vegyes-kereskedésemben állandóan építkezési anyagok is kaphatók, u. m.: brassói portlánd cement, román czement, vasrudak, ács-, kőmives- és asztalos szerzőszámok, építkezési vasalások, sodrony-szegek, háztartási cikkek stb. mindennemű fűszer- és csemege jutányos árban, szükség esetén kérem szíves megbízását, melynek pontos és gyors kiszolgálásáról előre is biztosítom. ○ ○ Maradok kiváló tisztelettel: Reiszner József vegyes-kereskedő.	FRISS BIA, VAI, TORMÁS-VIRSLI, HELTENGERTI QUINGÓT, ÚJSZÁRMI ÉS PAPOT-HALAK, FRISS ANGOLNA SZARJELIAK.

Egy család igényeinek megfelelő 3, esetleg 2 szobából, konyha, kamra, esetleg pince és padlásból álló lakás azonnali kivételre kerestetik Petrozsény területén. Ajánlatok beadhatók e lap kiadóhivatalában.

!! ELADÓ !!

30 pár (60 darab) fiatal

== LÓ ==

= CSIMPÁN. =

Tulajdonos: **PERL, Csipa.**